

این رکورد قابل توجه و ارزنده است.

در بعد فرهنگی هم رشد چشمگیری بویژه در تولید فیلم داشتیم، ضمن این که نسبت به گذشته کسب جوایز بین‌المللی فیلم‌های تولیدی هم افزایش داشته است.

■ شاید بهتر است درباره قیمت مسکن هم صحبت کنیم. این هم برای خودش یک رکورد بود و مردم در این باره بسیار حساس‌اند.

در مسکن، صرفاً گرانی طبیعی اثرگذار نبود بلکه گرانی غیر طبیعی هم داشتیم. برخی از منابع در حوزه مسکن توزیع شد و این به التهاب بازار مسکن و افزایش قیمت آن دامن زد. بحث عمومی تورم یک مشکل جدی در جامعه و یک دغدغه بسیار جدی در دولت است. متخصصین و وزاری اقتصادی در دولت به طور جدی در حل درسی این معضل هستند و پیگیری می‌کنند و امیدواریم تا حدی کنترل شود، اما آنچه اطلاعات من در این باره یاری می‌کند این است که ما سه نوع عوامل تأثیر گذار در افزایش قیمت مسکن داشتیم. یک نوع عوامل اجتناب ناپذیر است که در اختیار دولت نیست، یک نوع عوامل اجتناب ناپذیر است که در اختیار ماست و یک نوع هم عوامل اجتناب پذیر است. این عوامل را باید از هم تفکیک کنیم. این عوامل در ایجاد تورم نقش دارند. عوامل اجتناب ناپذیری که در اختیار دولت نیست، موضوع تورم جهانی است. اغلب کشورها الآن با تورم مواجه شده‌اند.

■ چین به بیشترین نرخ تورم در طول تاریخش رسیده است. بله، در برخی از کشورهای حاشیه خلیج فارس هم که بعضاً برخی از نرخ‌ها تا ۱۰ سال ثابت مانده بود، الآن تورم بی‌سابقه‌ای دارند. همان طور که اعلام شد، در دنیا محصولات غذایی ۴۰ درصد گران شده است. مصالح ساختمانی، فولاد، مشتقات فلزات و مشتقات نفتی و پتروشیمی به طرز بی‌سابقه‌ای در دنیا با افزایش قیمت مواجه شده‌اند. ببینید هر اونس طلا به هزار دلار نزدیک شده است. این واقعاً تحولات و تورم بزرگی در دنیاست و طبیعتاً تأثیر زیادی بر اقتصاد ما هم خواهد داشت. چون ما بعضی از محصولات را وارد می‌کنیم و ورود این تورم به کشورمان اجتناب‌ناپذیر است.

بخشی از تورم هم محصول عوامل اجتناب‌ناپذیر داخلی است که در اختیار ماست ولی اینجا بحث تصمیم‌مندی مطرح می‌شود. آیا انتخاب بکنیم یا نکنیم. به عنوان مثال، ایجاد مسکن، درآمد و ایجاد فعالیت عمرانی برای کشور بسیار مهم است. مطمئناً وقتی برای ایجاد اشتغال پول توزیع می‌شود، وقتی برای تولید مسکن هزینه می‌شود و پول در جامعه توزیع می‌شود، وقتی برای فعالیت‌های عمرانی بودجه هزینه و توزیع می‌شود، این گردش پول‌ها تورم‌زاست. قدرت خرید جامعه را بالا می‌برد و وقتی قدرت خرید افزایش پیدا کرد، مطمئناً قیمت کالاها هم افزایش پیدا می‌کند.

این عوامل، اجتناب‌ناپذیر ولی در اختیار دولت است. دولت می‌تواند این را انتخاب کند و یا این که انتخاب نکند. دقت کنید، اگر ما می‌خواهیم تولید مسکن داشته باشیم، اگر می‌خواهیم تولید اشتغال داشته باشیم و اگر می‌خواهیم توسعه عمرانی داشته باشیم، باید تورم را بپذیریم. طبیعی است که برای تحقق این اهداف باید تورم را در حدودی بپذیریم. این یک اصل اقتصادی است که «بجاد شغل از ایجاد تورم اولی است» چرا که به نفع جامعه است.

ما سه نوع عوامل تأثیر گذار در افزایش قیمت مسکن داشتیم. یک نوع عوامل اجتناب ناپذیر است که در اختیار دولت نیست، یک نوع عوامل اجتناب ناپذیر است که در اختیار ماست و یک نوع هم عوامل اجتناب پذیر است. این عوامل را باید از هم تفکیک کنیم

بعضی‌ها که عدد می‌دهند و می‌گویند طبق برنامه عمل نشده، این عده‌ها را از کجا آورده‌اند. آنها بیابند مبنای محاسباتی خودشان را به ما بگویند. براساس چه شاخص‌هایی حرف می‌زنند که می‌گویند طبق برنامه عمل نشده است.

در کشاورزی هم با این که همچنان رشد خود را حفظ کردیم، توانستیم به صادرات گندم هم برسیم. به افزایش تولید بسیاری از محصولات کشاورزی رسیدیم که این موضوع موجب شده ایران جزو ۱۰ کشور تولید کننده محصولات کشاورزی سردرختی باشد. همچنین توانستیم در جمع کشورهای تولیدکننده غلات دنیا باشیم. اینها جزو شاخص‌های رشد تولیدات کشاورزی است که اسمال توانستیم در اوج این رشد باشیم. در رشد صنعتی هم به عدد ۱۱/۵ رسیدیم. رشد کلی کشور هم با محاسبه نفت به ۷/۳ رسیده که این جزو بهترین نرخ رشد‌های کشور است. البته نرخ رشد بدون نفت هم محاسبه شده است که رئیس بانک مرکزی اعلام می‌کند. یک اتفاق مهم دیگری که ان‌شاءالله اعلام خواهد شد، کاهش رشد فاصله دهک‌های طبقاتی است که این اتفاق مبارک برای اولین بار در تاریخ کشور افتاده است. این اتفاق از نظر محاسبات اقتصادی معانی ارزشمندی دارد که حتماً باید تحلیل شود و تداوم پیدا کند. این موضوع هم در محاسبات می‌تواند یک رکورد باشد.

من به چند عدد و رقم دیگر هم اشاره می‌کنم. مثلاً در تولید علم اسمال نسبت به سال‌های گذشته رکورد داشته‌ایم؛ در حوزه‌های مختلفی مثل ثبت اختراعات و اکتشافات، اختراعات جوان‌ها و دانشمندان ما اسمال در تاریخ کشور بی سابقه بوده است.

در پزشکی، داروسازی، محصولات صنعتی و غیره به عده‌های شاخصی رسیده‌ایم، اما یک شاخص برجسته‌دیگر در حوزه تولید علم، تولید مقالات علمی در سال ۸۶ است که در مجلات معتبر ISI مطرح می‌شود. ما سال ۸۳ حدود سه هزار و ۸۰۰ مقاله علمی تولید کردیم، اما در سال ۸۶ بالای ۹ هزار و ۳۰۰ مقاله علمی تولید کردیم.

در سال ۸۳ ترکیه با تولید ۱۲ هزار مقاله علمی اولین کشور منطقه از این حیث بوده و در سال ۸۶ این تعداد را به ۱۵ هزار مقاله رسانده است، یعنی ۲۵ درصد رشد داشته، اما کشور ما در این مدت از سه هزار و ۸۰۰ مقاله به تولید ۹ هزار و ۳۰۰ مقاله رسیده‌است، یعنی رشد تولید مقالات علمی ما در این سه سال رقمی بیشتر از ۱۴۰ درصد است. این رشد تولید علم، اولین رشد تولید علم در جهان است.

■ البته ترکیه در ارائه رشد تولید علم کشورش، مقالات داخلی را هم اعمال می‌کند.

بله، درست است، اما رشد علمی که ما برای کشورمان محاسبه می‌کنیم براساس آمار ISI است و مقالات داخلی را اعمال نمی‌کنیم. با این حال

اگر من این موضوع را تعبیر به یک انقلاب اداری بکنم، ملت عزیز باور کنند که همین‌طور است. ما نمی‌توانیم مانند گذشته به شیوه سنتی خدمات بدهیم. باید حتماً روش‌ها را عوض کنیم. در کشوری که ۱۸ میلیون کاربر رایانه دارد و در کشوری که ۲۵ میلیون کاربر تلفن همراه و خطوط ارتباطی وسیع دارد، مگر ما می‌توانیم به روش سنتی خدمات ارائه کنیم. نزدیک به ۱۰ سال است که از دولت الکترونیک حرف می‌زنیم، اما زیرساخت‌هایش حداقل بود. اسمال دست کم به اندازه ۱۰ سال گسترش شبکه با تجهیزات داشتیم. بیش از ۴۰ میلیارد تومان برای توسعه شبکه مخابرات و رایانه خرج کردیم. این شبکه مختص به وزارت کشور نیست، شبکه دولت است که آن را حتی تا عمق روستاها گسترش دادیم. الآن از ۸۸۹ بخش کشور، حدود ۸۶۰ بخش به خط ارتباط مستقیم شبکه دولت ارتباط برقرار کرده است.

این اقدام موجب تسهیل ارائه خدمات به مردم می‌شود. تمامی استان‌ها و فرمانداری‌ها الآن زیر پوشش این شبکه هستند. ما زیرساخت‌ها را برای ارائه این خدمات به دهیاری‌ها در سال آینده هم فراهم کردیم. این تجهیزات کل خدمات اداری کشور را آسان می‌کند.

رکورد دیگری که به دست آمده، کارت ملی است. در دولت قبل در چهار سال، ۱۷ میلیون کارت ملی ارائه شده است، در حالی که در ۳۰ ماه گذشته حدود ۳۱ میلیون کارت ملی توزیع کردیم. یعنی در مجموع ۴۸ میلیون کارت ملی صادر شده که از این تعداد نزدیک به ۱۵ میلیون کارت ملی در سال ۸۶ صادر و توزیع شده است که یک رکورد است.

اجازه‌دهید آمار دیگری را هم بگویم. بالاترین نرخ رشد جمعیت جوان ما از دو سال پیش شروع شده و تا چهار سال آینده ادامه خواهد داشت، یعنی بیشترین جمعیت جوان کشور را که به سن ازدواج، به سن شغل و یا به سن مسکن رسیده‌اند در این شش سال داریم. در این شرایط با یک تقاضای فوق‌العاده وسیع روبه‌رو هستیم که باید این‌ها را تأمین کنیم.

در برنامه سوم توسعه در مدت پنج سال، دو میلیون و ۲۵۵ هزار مسکن تولید شده است، یعنی حدوداً هر سال ۴۵۰ هزار مسکن، اما در سه سال برنامه چهارم، ۲ میلیون و ۳۶۹ هزار مسکن تولید کردیم، یعنی سالانه نزدیک به ۸۸۰ هزار مسکن. این در حالی است که اسمال تاکنون یک میلیون و ۳۸ هزار مسکن ساخته شده، یعنی در همین زمان هم باز رکورد داشته‌ایم.

پس ببینید در تولید مسکن هم به یک رکورد خوبی رسیدیم. به همین میزان در تولید اشتغال هم موفق بوده‌ایم. تا سه سال پیش که شروع سنوات جویندگان کار بود، بیکاری در کشور ۱۳ درصد بود. در همین سال یک میلیون تقاضای هم به بازار کار اضافه شد. در برنامه چهارم سالانه برای ۷۰۰ هزار نفر طراحی تولید اشتغال شده است. با در پیش گرفتن این برنامه عملاً اسمال باید نزدیک به ۱۷ درصد بیکاری داشته‌ایم، اما اجازه ندادیم به این عدد برسیم. ضمن این که بعضی‌ها ما را متهم می‌کنند که طبق برنامه عمل نمی‌کنیم. ما اصلاً طراحی برنامه را در جهاتی ناقص می‌دانیم و با عدد و رقم هم این موضوع را ثابت می‌کنیم. طراحی‌های برنامه نه در مسکن و نه در اشتغال، دقیق محاسبه نشده است.

ما در سه سال گذشته به طور میانگین هر سال بالای یک میلیون تولید شغل داشته‌ایم. از ابتدای شروع به کار دولت نهم تا اواسط بهمن‌ماه اسمال سه میلیون و ۱۵۰ هزار شغل ایجاد کردیم که به همین خاطر نرخ بیکاری از ۱۲/۸ به ۹/۹ رسید. این آمار کاملاً دقیق است یعنی اگر در برخی از آمارهای دیگر به خاطر ضعف نظام‌های آمارگیری تردید داریم، به این آمار اتکای زیادی داریم، چون که ملی هر کسی که کار برایش تولید شده ثبت شد؛ از هر کسی که کار تولید کرده گواهی بیمه خواستیم، چون این فرد باید به حساب بیمه وجه واریز کند. چه بیمه خویش فرما و چه بیمه دیگر، فرقی نمی‌کند هر کسی که می‌خواهد بیمه بشود، باید این وجه را واریز کند. کسی که شغل ندارد، مطمئناً پولی واریز نمی‌کند. با ثبت کارت ملی کنترل کردیم؛ با بیمه کنترل کردیم و با بازرسی‌های دیگر هم کنترل کردیم تا به این آمار برسیم.

در سال ۸۶ هم تاکنون بیش از یک میلیون و ۲۰۰ هزار شغل ایجاد شده که این هم در این باره یک رکورد است. به نظرم بخش‌های دیگر را هم باید بررسی کنیم.

اسمال تا اواخر بهمن صادرات غیر نفتی ما به عدد ۱۹ میلیارد دلار رسید و برآورد می‌کنیم تا پایان اسفند ماه این رقم به ۲۰ میلیارد دلار بگذرد که واقعاً فوق‌العاده است. دقت کنید که در برنامه چهارم توسعه پیش‌بینی شده بود که اسمال ۱۰/۵ میلیارد دلار صادرات غیر نفتی داشته باشیم ولی خوبخباته ما تقریباً به دو برابر این عدد رسیدیم. حالا بعضی می‌گویند که افزایش قیمت نفت موجب این رقم شده است. اگر همین افزایش قیمت را هم حساب کنیم، باز هم در صادرات غیر نفتی جهش داریم.

واقعاً عجیب است که بعضی‌ها می‌گویند دولت صادرات غیر نفتی ندارد. می‌گویند ما پتروشیمی را تولید کردیم. در حالی که همین پتروشیمی را دولت نهم تکمیل کرد، به بار دهنی و صادرات رساند، پتروشیمی‌های دیگری هم تولید کرد و به صادرات رساند. خب این نشانه کارآمدی نیست؟ پس کارآمدی یعنی چه؟ این که ۱۰ میلیارد دلار صادرات غیر نفتی برنامه را به ۲۰ میلیارد دلار می‌رساند، کارآمدی نیست؟ من نمی‌دانم